

Ако той види нѣкоя хубавичка женица или нѣкое гиздавичко момиченце, то ся прокашлюва (невинната мега!) З. 226.

Прокѣиснѣ *м. св.* **Прокѣис(ну)вамъ** *м. дл.* прокисну,—саю; скиснусь,—саюсь: Ако оставимъ млѣко-то да стои нѣколко врѣме, тогава то ще са прокисне. Л. Д. 1875 р. 94. А кога идешъ на фурната, то не оставяй да ти прокисне хлѣбътъ. З. 98.

Прѣкисъ *с. м.* (вм. вренѣ) броженіе: Ако земеме черниятъ дробъ на нѣкое тутакси заклано животно, да го измиеме въ очистена вода и да го натопиме въ вода отъ креозотъ, то скоро ще да забѣлѣжиме, че са захваща прокисъ (врене). З. 272.

Прокѣиша *с. ж.* простокваша: За да са направи кравешко-то сирене употребява са прокѣиша, отъ коя-то ся снима горня-та ѣ пѣтура, смѣтана-та, що отива за добиваніе на масло. Л. Д. 1875 р. 95.

Проклѣтнѣкъ *с. м.* проклятый: „Бре проклѣтнче! бре урсунце!“ Ч. 106.

Прѣклѣтъ *пр.* проклятый: Клета му душа, проклета, Който мама си не слуша. Ч. 314. Клета му душа пруклета, Който са съ либе шигува. Ч. 262. Проклет, трикет, да е, Кой двѣ момѣ либи. Пс. 9, 90. Да ли си ми злочеста, Или си ми проклѣта? Д. 66, 6—7. Ядѣ ти е било проклото твоене любе. Ч. 256. Ели ке си ойме на върфъ на планина, Тамо ке не фатить проклетана зима. М. 452. Не сам родѣла дѣветъ годѣни Та на си пукна прѣклета прѣлѣтъ, Та ми хокнаха клетѣ билѣре. Д. 37, 10—12.

Проклѣнѣ *м. св.* **Проклѣнамъ** **Проклѣвамъ** **Проклѣвамъ** *м. дл.* прокляну,—клинаю: Лошо ке ми те проклѣнамъ, Тешка клетва ке ти да'амъ. М. 223. Свет Иванъ го люто проклѣ. Пс. 21—22, 559. Очи темнѣять, глава са люшка, Уста проклинать цѣла вселенна! Божествъ, 12. Императоръ былъ проклѣнъ отъ Папа. Л. 198. Прокливали ся сж' единъ другѣго (проклинали другъ друга), и псували сж' ся съ най безстыдное безобразіе! Гн. 210.

Прокѣбѣ *м. св.* **Прокѣбѣвамъ** **Прокѣбвамъ** *м. дл.* предскажу,—зываю; предзнаменую,—новываю: Съ барометръ може да ся прокобява за врѣмя-то. Така кога възлѣзе живакътъ у барометра повыско отъ 76 сантиметра, прокобява хубаво, а кога спадне по-долѣ отъ 76 сантиметра прокобява лоше. Л. Д. 1869 р. 73. Хора-та мислять, че Господъ ще да ѣ спратѣлъ (тѣжъ звѣзда) за поличбѣ да прокоби за нѣкожъ си голѣмъ бѣдѣ. Л. Д. 1872 р. 107. **Прокѣбене** *с. с.* предзнаменованіе: Мисляхъ за прокобеніето на звѣздобройцитѣ, на conto проричаніе-то ся испълни точно. Х. I, 165.

Прокѣпѣ *м. св.* **Прокѣпѣвамъ** *м. дл.* прокопая,—капываю;